

Flerallet af Thinget har faaet en saa glimrende Oppreisning for tidligere Udtalelser, idet det erklaeres, at alle fra Regjeringen kommende Forslag i Almindelighed ere bedre begrundede end Forslag, der fremkomme fra Udvalg, som ere nedsatte i dette Thing. Det er jo meget rart for Regjeringen at faae en saadan Udtalelse. Jeg haaber, at det erede Flerthal vil vedkjende sig den ved andre Leiligheder, hvor vi have Regjeringsforslag liggende til Forhandling. (Berg: De burde være bedre begrundede). Der blev sagt, at de vare begrundede. — Men jeg skal gaa over til det foreliggende Spørgsmaal. Den erede Forslagsstiller (Bojfen) udtalte, at han i det Væsentlige kunde henholde sig til, hvad der af Udvalgets Mindretal var udtalt i dets Betænkning, og jeg kan heller ikke se rettere, end at hans Forslag er en endnu mindre tiltalende Form for det Samme, som Udvalgets Mindretal foreslaar; thi til hans Forslag er jo efter hans egen Forklaring ganske vist den Forudsætning knyttet, at dermed skulde for denne Gang Sagen være slaaet ihjel. Naar han nemlig siger, at det ikke er Hensigten at slaa Sagen ihjel, men at man vil have et Pusterum, saa forudsætter jeg, at han ikke dermed mener, at han er løbet saa stærkt op i Thinget, at han derfor skulde behøve at puste, men at han ser hen til de store Interesser, som Sagen berører, og da navnlig de finansielle Interesser og Arbejderspørgsmaalet. I denne Retning skal jeg minde om, at vi saa ofte i denne Sal have hørt Flerallets Bebrejdelser for de store Kassebeholdninger, der ligge ubenyttede hen, at der ikke behøves Pusterum, for at Finanterne kunne samle en større Kassebeholdning. Og hvad Arbejderspørgsmaalet angaar, som jo er et af de allerførste almindelige nationale Spørgsmaal, der berøres af Sagen, da forekommer det mig, at det er saa kort Tid siden, at vi i denne Sal talte om Ønskeligheden af at skaffe de brødløse Arbejdere Arbejde, at naar der foreligger et Forslag, ved hvis Gjennemførelse man kan fremme store Statsinteresser og uden noget Offer skaffe brødløse Arbejdere Arbejde, saa er dette et Moment, som tillige bør tages i Betragtning. Under alle Omstændigheder er der ingen Grund til at søge Pusterum af dette Hensyn. Men den hele Begrundelse, som den erede Forslagsstiller og hans Allierede, Mindretallet i Udvalget, ere fremkomne med, er ganske eiendommeligt. Jeg forstaaer ikke rigtig de Kolbøtter, som Forhandlingerne heri Salen slaaer fra det ene Aar til det andet. De Motiver, der gives heri Salen det ene Aar og det andet Aar, ja den ene Dag og den anden Dag af de samme Mænd og det samme Flerthal, ere hinanden saa stik modsatte, at man skal lede længe, tror jeg, for at finde noget Blandende. Jeg er fuldstændig enig med de erede Medlemmer fra Aarhus (Winther) og for Thisted Amts 3die Valgkreds (Bagger) i, at Udvalget har

været fuldt berettiget til at vente, at det ved at udvide det af Regjeringen indbragte Forslag saaledes, som det har gjort, til en Slags Plan for de fremtidige Jernbaneanlæg, som man for Diebliffet kunde overskue, vilde erkjendes at have opfyldt netop de Betingelser, som fra Thingets Flerthals Side eller i det Mindste af dem, som i Almindelighed tale paa Flerallets Begne, have været stillede for at gaa med til Forslaget. Nu møder man pludselig Hindringer i saa Henseende fra Flerallets Side, og det siges, at man netop derfor ikke kan gaa ind paa Udvalgets Flerthals Forslag; nu skal dette henvises til en grundigere Behandling. Efter at Udvalget i 4 Maanedes har, saa vidt man veed, og ogsaa saa vidt jeg veed, med stor Samvittighedsfuldhed og Flid behandlet Sagen, med en Flid, der kan kaldes myndsterværdig for de fleste andre Udvalg, som have været nedsatte i denne Sal, skal Sagen nu henvises til fornyet Overveielse. Det forekommer mig, at Udvalget bedst selv maa vide, om nogle af de Spørgsmaal, der foreligge til Forhandling, ikke have været tilstrækkelig grundigt behandlede i Udvalget. Men jeg vil henwise til selve Flerallets Optræden ved en tidligere Leilighed. For Thingets Flerthal, overfor den Indvending imod Forslaget, at det er gaaet ind paa en Mængde Spørgsmaal, hvorom Thinget ikke i Diebliffet kan danne sig nogen Mening, ikke fuld Ret til i saa vidt et Omfang, som det lyfter, at forkaste Udringsforslagene og blive staaende ved Regjeringens Forslag? Det, Udvalgets Flerthal har gjort, nemlig foreslaaet, hvad det ansaa for en Plan, bringer netop Thingets Flerthal derhen, hvor det tidligere har udtalt Ønsket om at komme, nemlig at der ved Behandlingen af denne Sag kunde fremkomme saadanne Udtalelser fra Thingets og fra Regjeringens Side, at man kunde danne sig en Mening om, hvorledes disse Deltagere i Lovgivningsmagten have tænkt sig Jernbanenettet fremtidig ubidtet. Den stærke Indvending, som man nu fremkommer med, at Sagen ikke har været, som man siger, grundigt undersøgt, er ganske mærkelig. Da der sidste Gang forelaa et Regjeringsforslag, nemlig om en Bane fra Struer til Thisted i Forening med Aarhus-Nyomnbanen, var det mærkværdigt, med hvilken Lethed det samme Mindretal, i alt Fald gennem sine væsentligste Personer, nemlig Formanden i Udvalget (Høgskro) og den, der vistnok vil blive Drøjsfører for Mindretallet her, modtog disse to Jernbaneanlæg, og fra Udvalgets Side fremkom da pludselig Forslaget om Jernbaneanlægget fra Skive til Gylngøre. Dette Forslag ansaa den Gang tilstrækkelig drøftet baade fra Mindretallets og fra det erede Things Side, og Thinget havde den Gang ingenformodt Betænkning ved at gaa ind paa et Forslag, der ikke en Gang blev underkastet de ved Forretningssordenen bestemte tre Behandlinger i Thinget, thi Forslaget om Gylngøre-Banen var kun behandlet to Gange.